

הזנה ישירות לווריד (TPN), למשל, היא מאד מורכבת ומאד מדוקדקת מאד. היא מתאם מותאמת אישית לכל מטופל בהתאם לצרכים שלו ולאורח חייו. במקרה שלי, ההזנה ממש החזירה לי את החיים חיי בחזרה. למרות שההזנה התוך ורידית היא תובענית, היא איפשרה לי לחזור לחיים מלאים, פעילים ועמוסים יותר ממה שאי פעם הייתי יכולה לתאר לעצמי. למרות אך אם את הצנתר שמכסים את הצנתר בפלסטר, הטיפול הוא רחוק מלהיות פשוט כל כך. נוהגים להסתכל על הזנה תוך ורידית כפשוטו-מצב זמני שחייבים להיגמל ממנו בכל מחיר. אבל במקרה שלי הזנה זו היא ממש כל חיי. אין לי עבורי את הניתוח הבא לצפות לו או את התרופה הבאה לנסות. זה הטיפול שמאפשר לי להמשיך לעשות את מה שאני הכי אוהבת.

תוך זמן מאד קצר מאד מתחילת הטיפול התחלתי לראות שינויים ברמות האנרגיה שלי; הצלחתי ללכת בלי להתעייף, לנהוג בלי לפחד לסטות מהנתיב ופשוט לחזור למעבדה במלוא המרץ בלי להרגיש שאני עוד שנייה מתפרקת. מעבר נוסף על להשינויים ברמות האנרגיה, ההזנה התוך ורידית מאפשרת להפחית הרבה מאד תסמינים של מערכת העיכול, פשוט ולו בשל העובדה שבזכות העובדה ההזנה מערכת העיכול שהיא לא אינה בשימוש. כאב כרוני, יום-יום, הוא משהו שמאד שקשה מאד לתפקד איתו. ועצם העובדה שאפשר לקום בבוקר ולהרגיש שלא כואב זה משהו ששווה הכול מבחינתי.

הזנה תוך ורידית היא טיפול תזונתי לכל דבר, אומנם היא לא מה שחושבים עליה שנחשב לטיפול תזונתי "קלאסי", אבל בלי הדיאטנית שלי והעזרה שלה לא הייתי יכולה לעשות לעבור את כל זה. בגלל שאי אפשר לשכוח לגמרי מתפקוד מערכת העיכול לגמרי, עברתי ניתוח להוצאת סטומה כדי לנסות לאפשר לי לנסות לאכול ולהיגמל מההזנה התוך ורידית. נכנסתי לניתוח עם בתקווה גדולה אבל אז גילינו שלא רק שהמעעי הגס שלי פגוע, אלא גם המעי הדק. למרות בשל הקושי לחזור לאכול, כן למדתי לחזור לאכול ארוחות קטנות גם למדתי מתי להפסיק מתי כשצריך.

עבור הרבה מטופלים, סטומה מהנה היא גשר להחלמה לקראת ניתוח כריתה או תהליך סופי שאמור לתת הקלה להקל על מתסמיני מחלת המעי. הרבה פעמים כשמגיעים לניתוחי מעיים נמצאים במצב תזונתי ירוד וגם מפחדים לאכול. אחרי הניתוח חייתי בהתלבטות מתמדת בין זה שבא לי הרצון לטרוף את כל העולם לבין זה שאני מפחדת לפחד לחוות את תסמיני המחלה המורכבת שאיתה אני מתמודדת. המקום של הדיאטנית שלי בתהליך הזה היה חשוב כל כך חשוב. היא זאת שלימדה אותי לא לפחד לאכול. לנסות, לטעום, להתאים כמויות וגם לא לאכול להפסיק כשזה נהיה קשה.

בגלל החמרה בתפקוד המעי שלי הומלץ לי להפסיק לאכול ולהסתמך על הזנה תוך ורידית בלבד כדי לספק את מלוא הצרכים התזונתיים שלי. מבחינה רפואית זו אכן ההחלטה החכמה והשכלתנית שאני יודעת ש"כדאי" לי לקבל. אבל אוכל הוא לא רק צורך פיזיולוגי של הגוף. אוכל הוא שמחה, אהבה, כיף וחיים. קשה מאד לתאר לחשוב על אירוע שאין בו אוכל כיוון שהוא ממלא צורך חברתי ורגשי בחיים של כולנו. בגלל זה, למדתי ללכת בין הטיפות בעניין האוכל. מצד אחד, אני יכולה לבחור לאכול

ולהסתכן בחסימות חלקיות וכאבים. אבל מצד שני, אני יכולה גם לדעת יודעת שאם אני בוחרת לא לאכול אני לא פוגעת שומרת על בעצמי מכאב וסיבוכים.